

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 5 d.*

„Laisvas darbuotojų judėjimas — SESV 45 straipsnis — Reglamentas (ES) Nr. 492/2011 — 7 straipsnio 1 dalis — Nacionalinės teisės norma, pagal kurią atsižvelgiama tik į dalį darbo laikotarpių, išdirbtų kitiems nei Land Salzburg darbdaviams — Laisvo darbuotojų judėjimo apribojimas — Pateisinimai — Privalomieji bendrojo intereso pagrindai — Lojalumo tikslas — Administracinės procedūros supaprastinimas — Skaidrumas“

Byloje C-514/12

dėl *Landesgericht Salzburg* (Austrija) 2012 m. spalio 23 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2012 m. lapkričio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

prieš

Land Salzburg

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurią sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot ir A. Arabadžiev (pranešėjas),

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. rugsėjo 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH*, atstovaujamos advokato C. Mahringer,
- *Land Salzburg*, atstovaujamos advokatės I. Harrer-Hörzinger ir P. Sieberer,
- Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer ir M. Winkler,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze, K. Petersen ir A. Wiedmann,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Enegren, V. Kreuzschatz ir F. Schatz,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 45 straipsnio ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* (ribotos atsakomybės bendrovės Zalcburgo žemės viešosios ligoninės darbo taryba) ginčą su *Land Salzburg* (Zalcburgo federalinė žemė) dėl siekiant apskaičiuoti pastarosios darbuotojų darbo užmokestį iš dalies įskaitomų darbo laikotarpių, kurie buvo išdirbti kitam nei *Land Salzburg* darbdaviui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.“

Austrijos teisė

- 4 Įstatymo dėl Zalcburgo žemės tarnautojų paskyrimo (*Salzburger Landesbediensteten-Zuweisungsgesetz, LGBl. 119/2003*) 1 straipsnis suformuluotas taip:

„1) Tarnautojai, kurie šio įstatymo įsigaliojimo dieną dirbo:

1. *Land Salzburg* klinikų kontroliuojančioje bendrovėje ar
2. vienoje iš kontroliuojančiajai bendrovei priklausančių įstaigų (*Land Salzburg Saint Johann* ligoninė, *Land Salzburg Christian Doppler* psichiatrijos klinika, *Land Salzburg Saint Veit* Pongau ligoninė, sporto medicinos institutas, centrinė ir paslaugų įstaigos, mokymo centras),

nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į jų teises ir pareigas, pagal jų turimą darbo vietą priskiriami prie nuolatinės paslaugas teikiančių [*Gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* (toliau – SALK)] tarnautojų.

2) Jeigu nenustatyta kitaip, tarnautojai, kaip jie suprantami pagal šį įstatymą, yra federalinės žemės pareigūnai <...> ir tarnautojai sutartininkai <...>.“

- 5 Šio įstatymo 3 straipsnyje numatyta:

1) [SALK] vadovas turi teisę *Land Salzburg* labui ir šios <...> vardu pagal darbo vietų planą įdarbinti darbuotojus, reikalingus [SALK] užduotims vykdyti <...>.

2) Asmenys, įdarbinti pagal 1 dalį, yra *Land Salzburg* <...> tarnautojai sutartininkai ir laikomi dirbančiais [SALK].“

- 6 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos Įstatymo dėl Zalcburgo žemės tarnautojų sutartininkų (*Salzburger Landesvetragsbedienstetengesetz*) redakcijos (*LGBL*. 4/2000, toliau –L-VBG) 53 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Sutartininkas kas dvejus metus paaukštinamas perkeliant jį į kitą aukštesnę jam numatytą darbo užmokesčio lygį. Jei nenustatyta kitaip, paaukštinant reikšminga paaukštinimo atskaitos diena.“

- 7 L-VBG 54 straipsnyje nustatyta:

„Paaukštinimui reikšminga atskaitos diena turi būti nustatyta taip, kad įskaitoma 60 % kitų darbo laikotarpių, išdirbtų iki priėmimo į šį darbą (tarnybą) dienos. Kitu darbo laikotarpiu laikomas visas laikotarpis nuo tos dienos, kai darbuotojui sueina 18 metų (22 metai siekiant įsidarbinti į aukštesnes pozicijas), iki dienos, kai jis įsidarbina federalinės žemės tarnyboje. <...>“

- 8 2012 m. L-VBG buvo iš dalies pakeistas, taikant jį atgaline data nuo 2004 m. sausio 1 d. (*LGBL*. 99/2012). Iš dalies pakeisto L-VBG 54 straipsnis suformuluotas taip:

„1) Paaukštinimui reikšminga atskaitos diena turi būti nustatyta taip, kad pagal 2 dalyje nustatytą tvarką (kaip iki priėmimo į tarnybą dienos išdirbti laikotarpiai) įskaitomi laikotarpiai, išdirbti po birželio 30 d. tų metų, kuriais buvo užbaigtos arba turėjo būti užbaigtos devynerių metų studijos, skaičiuojant nuo pirmosios pakopos studijų pradžios.

2) 1 dalyje nurodyti darbo laikotarpiai, išdirbti iki priėmimo į darbą (tarnybą) dienos, turi būti įskaitomi taip:

1. neviršijus trejų metų, o darbo užmokesčio grupėje (A) neviršijus septynerių metų – visi laikotarpiai;
2. viršijus nurodytas ribas – 60 % laikotarpių.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 SALK yra Zalcburgo federalinėje žemėje esančių trijų ligoninių ir kitų įstaigų kontroliuojančioji bendrovė, kurios vienintelė akcininkė yra *Land Salzburg*, atsakovė pagrindinėje byloje. Pagal nacionalinės teisės aktus SALK darbuotojai yra *Land Salzburg* pareigūnai ir tarnautojai sutartininkai.
- 10 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad 2012 m. gegužės 31 d. SALK dirbo 716 gydytojų, iš kurių 113 kilmės šalis buvo ne Austrijos Respublika, o kita Europos Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė narė, ir 2850 sveikatos priežiūros specialistų ne medikų, iš kurių 340 kilmės šalis buvo ne Austrijos Respublika, o kita Europos Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė narė.
- 11 2012 m. balandžio 6 d. ieškiniu *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH* kreipėsi į *Landesgericht Salzburg* (Zalcburgo apygardos teismas) ir paprašė abiem šalims taikytinu sprendimu pripažinti SALK darbuotojų teisę į tai, kad siekiant nustatyti jų paaukštinimui reikšmingą atskaitos dieną, kai jie perkeliami į turimos kategorijos aukštesnę darbo užmokesčio lygį, būtų įskaitomi visi ankstesni su atitinkama profesija susiję laikotarpiai, išdirbti ne *Land Salzburg*, o kitiems darbdaviams ES arba EEE teritorijoje, nes visi šie laikotarpiai būtų buvę įskaityti, jei jie būtų buvę išdirbti *Land Salzburg*.

- 12 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ieškinys buvo pateiktas pagal Darbo ir socialinių reikalų teisenos įstatymo (*Arbeits-und Sozialgerichtsgesetz*) 54 straipsnio 1 dalį. Pagal šią įstatymo nuostatą darbuotojams atstovaujantys organai, galintys procese būti šalys, pagal savo veiklos sritį gali pareikšti ieškinius darbo teisės bylose, siekdami nustatyti teisių arba teisinių santykių, susijusių bent su trimis savo įstaigos ar įmonės darbuotojais, buvimą ar nebuvimą.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, nustatant SALK darbuotojų paaukštinimui reikšmingą atskaitos dieną, kai jie perkeliami į turimos kategorijos aukštesnį darbo užmokesčio lygį, pagal L-VBG 54 straipsnį daromas skirtumas tarp darbuotojų, visada dirbusių *Land Salzburg* tarnyboje, ir kitiems darbdaviams dirbusių darbuotojų. Pirmuoju atveju įskaitomi visi darbo laikotarpiai, o antruoju atveju – tik 60 % darbo laikotarpių, kuriuos darbuotojas išdirbo prieš įsidarbindamas *Land Salzburg* tarnyboje. Todėl darbuotojai, kurie profesinę veiklą pradėjo *Land Salzburg* tarnyboje, priskiriami prie aukštesnio darbo užmokesčio lygio nei darbuotojai, kurie turi panašią ir vienodos trukmės profesinę patirtį, įgytą dirbant pas kitus darbdavius.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagal L-VBG 54 straipsnį nėra tiesioginės diskriminacijos dėl pilietybės, nes ši nuostata Austrijos ir kitų valstybių narių piliečiams taikoma vienodai. Tačiau teismas abejoja dėl šios nuostatos suderinamumo su SESV 45 straipsniu ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalimi.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *Landesgericht Salzburg* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento [Nr. 492/2011] 7 straipsnio 1 dalį draudžiama nacionalinė nuostata (šiuo atveju L-VBG 53 ir 54 straipsniai), pagal kurią viešasis darbdavys, siekdamas nustatyti paaukštinimui reikšmingą atskaitos dieną, įskaito visus darbo laikotarpius, kuriuos be pertraukos jam išdirbo darbuotojai, o laikotarpius, kuriuos jo darbuotojai išdirbo kitiems viešiesiems ar privatesiems darbdaviams – tiek Austrijoje, tiek kitose [Sąjungos] arba EEE valstybėse – vis dėlto įskaito tik iš dalies, skaičiuodamas nuo tada, kai darbuotojas sulaukia tam tikro amžiaus, nustatyto siekiant paaukštinti perkeliant į aukštesnį darbo užmokesčio lygį?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtimumo

- 16 *Land Salzburg* teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes jame nėra pakankamai reikalingų faktinių ir teisinių aplinkybių, kurios leistų Teisingumo Teismui naudingai atsakyti į pateiktą klausimą. Visų pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neatsižvelgė į pagrindinėje byloje taikytiną iš dalies pakeistą L-VBG 54 straipsnį.
- 17 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką siekiant pateikti Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikia, kad jis apibrėžtų pateikiamo klausimo faktines aplinkybes ir pagrindines teises nuostatas arba bent paaiškintų šį klausimą pagrindžiančias faktines prielaidas (žr. 2008 m. sausio 31 d. Sprendimo *Centro Europa 7*, C-380/05, Rink. p. I-349, 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2010 m. kovo 11 d. Sprendimo *Attanasio Group*, C-384/08, Rink. p. I-2055, 32 punktą).
- 18 Teisingumo Teismas taip pat pabrėžia nacionalinio teismo nurodomų tikslų priežasčių, dėl kurių šis abejojo dėl Sąjungos teisės aiškinimo ir manė, kad būtina pateikti prejudicinius klausimus Teisingumo Teismui, svarbą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2005 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *ABNA ir kt.*, C-453/03, C-11/04, C-12/04 ir C-194/04, Rink. p. I-10423, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2011 m. sausio 20 d. Nutarties *Chihabi ir kt.*, C-432/10, 22 punktą).

- 19 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad prašyme priimti prejudicinį sprendimą yra faktinių ir teisinių aplinkybių, kurios leistų ir Teisingumo Teismui naudingai atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą, ir valstybių narių vyriausybėms ir kitiems suinteresuotiesiems asmenims pateikti savo pastabas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį. Priežastys, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, taip pat buvo aiškiai nurodytos prašyme priimti prejudicinį sprendimą.
- 20 Be to, atsakydamas į prašymą pateikti paaiškinimus, kurį pagal Procedūros reglamento 101 straipsnį Teisingumo Teismas pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, nacionalinis teismas pažymėjo, kad L-VBG 54 straipsnis su pakeitimais neturėjo įtakos prejudicinio klausimo svarbai sprendžiant ginčą, nes pagal šią nuostatą ir toliau įskaitoma 60 % darbo laikotarpių, išdirbtų nuo tada, kai asmeniui suėjo 18 arba 22 metai, iki jo tarnybos *Land Salzburg* pradžios.
- 21 Taigi prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl esmės

- 22 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama nacionalinė nuostata, pagal kurią siekiant nustatyti atskaitos dieną, reikšmingą vietos valdžios institucijos darbuotojų paaukštinimui perkeltiant juos į turimos kategorijos aukštesnį darbo užmokesčio lygį, įskaitomi visi darbo laikotarpiai, kurie nepertraukiamai buvo išdirbti šioje institucijoje, o visi kiti laikotarpiai įskaitomi tik iš dalies.
- 23 Pagal SESV 45 straipsnio 2 dalį draudžiama bet kokia su darbu, atlyginimu ir kitomis darbo sąlygomis susijusi valstybių narių darbuotojų diskriminacija dėl pilietybės. Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalis tėra tik speciali SESV 45 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto nediskriminavimo principo išraiška specifinėse darbo sąlygų ir darbo srityse, todėl ją reikia aiškinti taip pat, kaip ir SESV 45 straipsnio 2 dalį (2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-371/04, Rink. p. I-10257, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 24 Paaukštinimui reikšmingos atskaitos dienos, perkeltiant į aukštesnį darbo užmokesčio lygį, nustatymas kaip darbuotojo darbo užmokesčiui reikšmės turinti aplinkybė neabejotinai patenka į ankstesniuose punktuose minėtų nuostatų materialinę taikymo sritį.
- 25 Pagal vienodo požiūrio principą, numatytą ir SESV 45 straipsnyje, ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnyje, draudžiama ne tik atvira diskriminacija dėl pilietybės, bet ir visos netiesioginės diskriminacijos formos, kuriomis, taikant kitus atskyrimo kriterijus, iš esmės pasiekiamas toks pats rezultatas (žr., be kita ko, 1996 m. gegužės 23 d. Sprendimo *O'Flynn*, C-237/94, Rink. p. I-2617, 17 punktą ir 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Erny*, C-172/11, 39 punktą).
- 26 Išskyrus atvejus, kai nacionalinės teisės norma yra objektyviai pateisinama ir proporcinga siekiamam tikslui, ji turi būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, jeigu dėl savo pobūdžio gali labiau paveikti darbuotojus migrantus nei vietinius darbuotojus, ir dėl to pirmieji gali patekti į ypač nepalankią padėtį (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-269/07, Rink. p. I-7811, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 27 Tam, kad priemonė galėtų būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, nebūtina, kad ja būtų sudarytos palankesnės sąlygos visiems savo piliečiams arba būtų sudarytos nepalankesnės sąlygos tik kitų valstybių piliečiams, nepaveikiant savo piliečių (minėto Sprendimo *Erny* 41 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 28 Šiuo atveju atsisakant atsižvelgti į visus reikšmingus darbo laikotarpius, kuriuos darbuotojas migrantas išdirbo darbdaviui, įsisteigusiam kitoje valstybėje narėje, o ne Austrijos Respublikoje, pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata gali, viena vertus, darbuotojus migrantus labiau paveikti nei vietinius darbuotojus, todėl pirmieji patenka į ypač nepalankią padėtį, nes labai tikėtina, jog prieš įsidarbinti į *Land Salzburg* tarnybą profesinę patirtį jie įgijo kitoje valstybėje narėje, o ne Austrijoje. Taigi darbuotojas migrantas, kuris dirbdamas pas darbdavius, įsisteigusius kitoje valstybėje narėje, o ne Austrijos Respublikoje, įgijo tam tikrą ir tokios pačios trukmės profesinę patirtį kaip ir darbuotojas, kurio profesinė karjera klostėsi *Land Salzburg* tarnyboje, priskiriamas prie žemesnio darbo užmokesčio lygio, palyginti su pastaruoju darbuotoju.
- 29 Kita vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad nagrinėjama nuostata taip pat turi įtakos darbuotojams, kurie, iš pradžių įsidarbino *Land Salzburg*, vėliau perėjo dirbti pas kitus darbdavius, galiausiai vėl sugrįžo dirbti į *Land Salzburg*, nes buvo įskaityta tik 60 % darbo laikotarpių, kuriuos jie išdirbo iki sugrįžimo į *Land Salzburg* tarnybą. Taigi šia nuostata siekiama atgrasyti *Land Salzburg* jau dirbančius darbuotojus pasinaudoti savo teise į judėjimo laisvę. Iš tiesų, jei jie nusprendžia palikti *Land Salzburg* tarnybą, tuo atveju, jei vėliau norėtų sugrįžti į šią tarnybą, apskaičiuojant jų darbo užmokestį tik iš dalies būtų įskaitomi anksčiau išdirbti darbo laikotarpiai.
- 30 Nacionalinės nuostatos, draudžiančios valstybės narės piliečiams išvykti iš savo kilmės valstybės siekiant pasinaudoti teise laisvai judėti ar sulaikančios nuo tokio išvykimo, sudaro kliūtis šiai laisvei, net jei yra taikomos neatsižvelgiant į atitinkamo darbuotojo pilietybę (žr., be kita ko, 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Kranemann*, C-109/04, Rink. p. I-2421, 26 punktą ir 2010 m. kovo 16 d. Sprendimo *Olympique Lyonnais*, C-325/08, Rink. p. I-2177, 34 punktą).
- 31 Iš tikrųjų pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata gali pakenkti ne tik darbuotojams migrantams, bet ir vietiniams darbuotojams, įgijusiems tam tikrą darbo patirtį dirbant ne *Land Salzburg*, o kitam Austrijoje įsisteigusiam darbdaviui. Tačiau, kaip minėta šio sprendimo 27 punkte, tam, kad priemonė galėtų būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, nebūtina, kad ja būtų sudarytos palankesnės sąlygos visiems savo piliečiams arba būtų sudarytos nepalankesnės sąlygos tik kitų valstybių piliečiams, nepaveikiant savo piliečių.
- 32 Iš tiesų visos SESV ir Reglamento Nr. 492/2011 nuostatos laisvo asmenų judėjimo srityje skirtos valstybių narių piliečių visų rūšių profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir jos draudžia priemones, dėl kurių šie piliečiai galėtų patekti į nepalankią padėtį, kai jie kitos valstybės narės teritorijoje nori verstis ekonomine veikla (šiuo klausimu, be kita ko, žr. minėtų sprendimų *Kranemann* 25 punktą ir *Olympique Lyonnais* 33 punktą).
- 33 Kalbant apie Austrijos ir Vokietijos vyriausybių argumentus, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės aktas tik nežymiai paveikia darbuotojo migranto sprendimą įsidarbinti SALK tarnyboje, reikia priminti, kad į motyvus, dėl kurių darbuotojas migrantas nusprendžia pasinaudoti savo judėjimo laisve Sąjungoje, neturi būti atsižvelgiama vertinant nacionalinės nuostatos diskriminacinį pobūdį. Galimybė remtis tokia pagrindine laisve, kokia yra asmenų judėjimo laisvė, negali būti ribojama tokiais vien subjektyvaus pobūdžio svarstymais (minėto Sprendimo *O'Flynn* 21 punktas).
- 34 Be to, Sutarties straipsniai laisvo prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimo srityje yra pagrindinės Sąjungos nuostatos, ir draudžiama net mažiausia kliūtis šiai laisvei (žr., be kita ko, 2000 m. vasario 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-169/98, Rink. p. I-1049, 46 punktą ir 2008 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Gouvernement de la Communauté française et gouvernement wallon*, C-212/06, Rink. p. I-1683, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 35 Todėl nacionalinė nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, gali tapti laisvo darbuotojų judėjimo kliūtimi, o tai iš principo draudžiama pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalį.

- 36 Tokia priemonė leistina, tik jeigu ja siekiama Sutartyje nurodyto teisėto tikslo arba ji grindžiama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net ir tokiu atveju reikia, kad šios priemonės taikymas būtų tinkamas nagrinėjamam tikslui pasiekti ir neviršytų to, kas būtina norint jį pasiekti (šiuo klausimu, be kita ko, žr. minėtų sprendimų *Kranemann* 33 punktą ir *Olympique Lyonnais* 38 punktą).
- 37 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės norma nustatoma „priemoka už lojalumą“ darbuotojams, visus savo profesinės karjeros metus dirbusiems pas tą patį darbdavį. *Land Salzburg* ir Austrijos vyriausybės teigimu, minėta teisės norma nenustatoma tokia priemoka.
- 38 Net darant prielaidą, kad šia teisės norma iš tiesų siekiama skatinti darbuotojų lojalumą savo darbdaviams ir jeigu nebūtų paneigta, jog šis siekis yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, (žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Köbler*, C-224/01, Rink. p. I-10239, 83 punktą), kliūtys, kurias dėl savo savybių sukelia ši norma, neatrodo tinkamos norint užtikrinti, kad būtų pasiektas šis tikslas.
- 39 Atsakydamas į šio sprendimo 20 punkte nurodytą prašymą pateikti paaiškinimus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymėjo, kad SALK darbuotojams, t. y. *Land Salzburg* pareigūnams ir tarnautojams sutartininkams, įskaitomi ne tik visi ankstesni darbo laikotarpiai, nepertraukiamai išdirbti SALK tarnyboje, bet apskritai visi *Land Salzburg* tarnyboje išdirbti laikotarpiai, nepaisant to, ar jie buvo susiję su SALK tarnyba, ar ne.
- 40 Taigi, atsižvelgiant į potencialių *Land Salzburg* priklausančių darbdavių įvairovę, šia darbo užmokesčio sistema siekiama užtikrinti mobilumą iš atskirų darbdavių sudarytoje grupėje, o ne atlyginti už darbuotojo lojalumą konkrečiam darbdaviui (šiuo klausimu žr. 2000 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Österreichischer Gewerkschaftsbund*, C-195/98, Rink. p. I-10497, 49 punktą).
- 41 *Land Salzburg* ir Austrijos ir Vokietijos vyriausybės nurodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama nuostata siekiama teisėtų administracinės procedūros supaprastinamo ir skaidrumo tikslų. Kalbant apie pirmąjį tikslą, pažymėtina, kad vienodai įskaitant 60 % visų darbo laikotarpių, išdirbtų ne *Land Salzburg*, o kitiems darbdaviams, buvo pakeista ankstesnė sudėtinga sistema, siekiant supaprastinti skaičiavimus, kuriuos turi atlikti administracija tam, kad nustatytų paaugštinimui reikšmingą atskaitos dieną, kai perkeliama į aukštesnį darbo užmokesčio lygį, nes supaprastinus procedūrą nebereikia kiekvienu atveju nagrinėti visos naujai įdarbintų darbuotojų profesinės karjeros ir taip sumažinti su tuo susijusių administracinių išlaidų.
- 42 Vis dėlto negalima pritarti, kad administracinės procedūros supaprastinimo tikslas, kuriuo siekiama tik palengvinti viešosios valdžios administracijai tenkančių užduočių vykdymą, visų pirma supaprastinant skaičiavimus, kuriuos ji turi atlikti, yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, kuriuo galima pateisinti tokios pagrindinės laisvės, kaip antai SESV 45 straipsniu užtikrintos darbuotojų judėjimo laisvės, apribojimą..
- 43 Be to, argumento, kad toks supaprastinimas leidžia sumažinti administracines išlaidas, pobūdis yra visiškai ekonominis ir todėl jis negali būti privalomasis bendrojo intereso pagrindas (žr., be kita ko, 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *CIBA*, C-96/08, Rink. p. I-2911, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 44 Tiek, kiek pagrindinėje byloje nagrinėjama nacionaline nuostata siekiama užtikrinti daugiau skaidrumo nustatant paaugštinimui reikšmingą atskaitos dieną, kai perkeliama į aukštesnį darbo užmokesčio lygį, reikia konstatuoti, kad bet kuriuo atveju šia nuostata viršijama tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti. Iš tiesų siekiamas skaidrumas galėtų būti užtikrinamas priemonėmis, kurios neapribotų laisvo darbuotojų judėjimo, kaip antai iš anksto nustatytų ir nediskriminacinių kriterijų, skirtų įvertinti profesinės patirties, reikšmingos paaugštinimui perkeliant į aukštesnį darbo užmokesčio lygį, trukmę, nustatymas ir skelbimas ar sklaida panaudojant tinkamas priemones.

- 45 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog SESV 45 straipsnis ir Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 dalis aiškintini taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama nacionalinė nuostata, pagal kurią siekiant nustatyti atskaitos dieną, reikšmingą vietos valdžios institucijos darbuotojų paaukštinimui perkelti juos į turimos kategorijos aukštesnį darbo užmokesčio lygį, įskaitomi visi darbo laikotarpiai, kurie nepertraukiamai buvo išdirbti šioje institucijoje, o visi kiti laikotarpiai įskaitomi tik iš dalies.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsnis ir 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas draudžiama nacionalinė nuostata, pagal kurią siekiant nustatyti atskaitos dieną, reikšmingą vietos valdžios institucijos darbuotojų paaukštinimui perkelti juos į turimos kategorijos aukštesnį darbo užmokesčio lygį, įskaitomi visi darbo laikotarpiai, kurie be pertraukos buvo išdirbti šioje institucijoje, o visi kiti laikotarpiai įskaitomi tik iš dalies.

Parašai.